

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

40. Kap. Wo dat edele medesoteken der sunnen alden dach volghet

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

hard um dyn wreetheit unde syn tederheit, mer uns allen
 salich in tijt unde in ewicheit. O beddiken, waer syn dyne
 lakene, dyne deekene, dyne poelen, dyne plumen,^{1*} dyne
 hovetkussen, dyne gardynen, dyn heymelike^{2*} kamer, dyn
 5 stille reste, dyn ghenoechlic ligghen. Och du bist over
 all verkeert, mer doch du bist over all bloemich. Daer is
 de rose der mynlicheit, de lylle der reynicheit, de fyolette
 der duldiciteit^{3*} unde boven all dat edel fyoleken der aller-
 meesten oetmoedicheit. O fyoleken, ghif my te slapene
 10 in soeticheit, al is somtijt myn herte in bitterheit, dan
 laet my ansyen myns brudegoms allermeeste^{4*} oetmodicheit,
 duldiciteit, mynlicheit in syn allermeeste unrecht unde ban-
 gicheit, dat ic also verghete myn kleyne unrecht unde daer-
 mede begeven in myn^{5*} grote claghen,^{6*} myn bitter kna-
 15 ghen, myn lelike knarren,^{7*} myn stadich^{8*} narren unde
 kome also te slapene in resticheit overmits dyn edelheit.
 O fyoleken der oetmoedicheit, gode behachlick, mynen nae-
 sten ghenoechlick, my selven salich, vrolic, restich in tijt
 unde in ewicheit.

20

XL. Kap.

Wo dat edele medesoteken der sunnen alden dach volghet.

Alstu aldus dit edell fyoleken der oetmoedicheit hebst in
 den hoff dysns herten over all den bryncke in ghenoechten,
 o ynnighe sele, dan sal daer oick staen dat schone me-
 25 desoteken der ghehoersamheit, dat anders ghenoemet is
 een marien bloemeken. Natuerlike dit bloemeken is kleyne
 mer ghenoechlick over all syn lijff. Int middel desser bloe-
 men is een sachte roet kussen, dar ut wassen vele witte,
 kleyne^{9*} blader, over all ghelijsc unde rond,^{10*} als een

^{1*} † dyne deekene ^{2*} hemele ^{3*} verduldicheit

^{4*} — allermeeste ^{5*} begynne myne ^{6*} † unde

^{7*} † unde ^{8*} unstadige ^{9*} vele cleyner, witter

^{10*} roet

kleyne krans. De blader hebben int eterste een roet stippiken ghelyc gold unde syn oick roet int bynnenste endeken, daer se staen int rode kussen. Mer int middel syn se over all slichte, sachte, dunne, boechsam, vucht^{1*} unde
 5 witte. Over all den dach volghet dit bloemeken der sunnen ganc, altijt em selven bugende unde neyghende nae der sunnen, also langhe als eer claeheit schynet. Des nachtes staet dit bloemeken in em selven ghesloten, als em de sunne untgaet. Des morghens als de sunne wederkomet,
 10 so luket et^{2*} em selven weder up, al den dach der sunne volgende nae^{3*} synen vermoghen. O ynnighe sele, merke doch desses bloemykens edelheit. Daer nae schicke alle werken dyner ghehoersamheit. Daermede machstu werden hillich in tijt unde salich in ewicheit. Eerst int middel
 15 dyns herten sal wesen een schone, sachte kusseken, over all roet als gold overmits dyn hertelike leefte unde mynlicheit. De gaet boven^{4*} alle dogheden, ghelyc als gold boven alle metael in weerdicheit. Ut dit kussen sullen wassen alle de bladeren alle dyner werken, also dat all
 20 dyn doen unde laten int werck dyner ghehoersamheit kome ut herteliker leeften unde^{5*} mynlicheit. Och dyns bloemeckens middelste kussen syn alheel slicht, sachte unde sunder^{6*} doernen eder pracken. Also sy^{7*} dyn ghehoersamheit over all int herte soete, sachte, sunder knarren,^{8*} sunder
 25 tacken, sunder bitterheit. De blader sullen slicht wesen,^{9*} sunder prekel. Dyne werken sullen over all wesen sunder verkeerde wederspanniciteit. Over all wit sunder vlecken der misdaet. Int bynnenste ende gulden overmits dyn guet upset. Int eterste ende roet ghelyc golde overmits dyn
 30 entlike vulbrenghen int ende dyns levens, over all sunder nurrynghe, in woerden, in zeden, int

^{1*} vuchtich ^{2*} B. — et ^{3*} † al ^{4*} de boven gaet

^{5*} — leeften unde ^{6*} unde sachte, sunder...

^{7*} syn ^{8*} † unde ^{9*} † over al

aensichte, in ghelaet. Och desse bladeken syn over all ghelijc golde.^{1*} Aldus salstu over all ghehoersam wesen na all den willen godes unde dyner oversten. Dunne, boechsam, sunder stijfmoedicheit, vull vuchticheyden^{2*} overmits 5 hertelike ynnicheit. Claerlike dit is een recht exemplē der ghehoersamheit int medesoeteken um syn edelheit. Petrus secht:¹ Broeders, ghy sullet staen in ghehoersamheit der leeften, dat is, ghi sullet wesen ghehoersam nicht ut anxt der pynen in tijt of^{3*} in ewicheit, noch um hope des loens 10 noch um ander vordel daer in te soekene, noch um gunste juwer oversten, dat se ju te bet vordel doen sullen of lever hebben^{4*} dan ander kynder. Mer allene ut leeften, um dat tet gode behachlick is. Dan is ju kusseken int middel der bloemen over all roet, gulden, sachte unde soete unde ju 15 blader in beyden enden gulden unde midden over all slicht, ghenoechlic, vull vuchticheyden.^{5*} Desse bladeren der gueden^{6*} werken, de manichvoldich syn, de komet ut een fundament des^{7*} mynliken herten. Gregorius secht:² Ghelijc als ut een wortel all des ganssen boems vele 20 togheren, bladeren, bloemen unde vrucht wasset, also komet ut een leefte des herten manygherleye dogheden der gueden werken.^{8*} Als de wortel gesund is, soe is de gansse boem over all guet. Mer is de wortel doet, so moet de boem over all^{9*} sterven. O edele medesoeteke, o gheestelike ghehoer- 25 same sele, al den dach dyns levens volghe der sunnen ganck unde schicke dy alheel nae eer claerheit, also langhe alstu mogest, also dattu alle dyne crachten, dyne synne unde dyn vermoeghen over all bughest nae den willen godes unde volghest dat in luchten der godliken gracie 30 all den dach syns schynens unde dyns levens.

^{1*} — golde ^{2*} vuchticheit ^{3*} unde ^{4*} † solden
^{5*} vuchticheit ^{6*} — gueden ^{7*} enes ^{8*} manvoldi-
 ghe werke der dogede ^{9*} † vergaen unde

¹ I. Petr. 1, 22.

² ML. 76, 1205 XL Hom. in Evang. L. II. Hom. 27. n. 1
 cf. Anm. S. 83.

Mer des nachtes als dy de sunne untgaet, de dach wort benomen der claeerheit, der vuricheit, der vuchticheit,^{1*} der vlyticheit^{2*} unde dy dan de koelde, duyster^{3*} nacht overkomet dyner verlatenheit, och dan sluet dynen krans all
 5 dichte, o edele bloeme, dan stae al stille, dan en wil nicht soeken, noch in laten allen tijtliken troest der creaturen, mer verwachte in duldiciteit, dat de nachte overgae dyner verlatenheit, hen dat de dach weder kome dyner vrolicheit unde de sunne^{4*} up dy schyne der godliken claeerheit, vuric-
 10 heit, guetheit. Dan untfanghe se in ghenoechlicheit, echter den dach langh volgende syn in luchten nae dynen vermo-
 ghen, over al vrolick unde salich in tijt unde in ewicheit.^{5*} Natuerlike alst vuer alden dach int hues heeft ghewesen
 15 claer unde heet, over all gloijch unde des avendes wort bedecket under der asschen, all de nacht duyster unde koellt van buten, nochtan mach ellic des morghens dat kleyne vuer^{6*} weder groetmaken, over all vlaammich, claer unde heet. Also is des gheesteliken menschen leven unstadi-
 20 ch in tijt: nu heet, nu koelt, nu claer, nu subbich. Hijr umme salstu hijr mede te vreden wesen, o ynnighe sele, o edele medesoeteken, o kostele vuer, na den dach komet de nacht, na den wynter komet de somer, na verstuerynghe
 25 komet vrede, na verlatyngh^{7*} komet vrendelike verkesyn-
 ghe. O ynnighe sele, o edele medesoeteken, volgher der sunnen, merke dyns verlosers verlatyngh^{8*} up synen cruce. Al was he daer de aller leveste sone syns vaders nae syn godheit unde oick nae syn menscheit, alheel sunder alle sunden, nochtan was he daer verlaten, alheel sunder troest in der utersten bangicheit, in allen pynen, recht of he had-

^{1*} — *vuchticheit* ^{2*} *unvliticheit* ^{3*} — *duyster*

^{4*} *o edele blome, dan een wil nicht soeken allene allen tydliken troest der creaturen, noch alle genochte vergencklicher wallust. Dan stae stijlle unde verwachte in duldiciteit, dat de duster nacht dyner verlatenheit henga, dat de dach weder kom unde de sunne...* ^{5*} *over al salich in tyd unde in ewicheit vrolick* ^{6*} *dat cleyne, kolde vuer des morgens* ^{7*} *verlatenheit* ^{8*} *verlatenheit*

de ghewesen^{1*} de allermeeste vyand godes, over all vull aller^{2*} boesheyden. Also was daer syn junckerlike unde dyn ghenadelike moeder over all in herteliken drucke, al was se syn aller leveste natuerlike moeder, boven all van em 5 ghemynnet unde oick boven all em weder mynnende.^{3*} Nochtan wolde he se daer alheel verlaten in der allermee-sten noet, do he se bevall synen discipel unde selven wolde he se van em dryven. Also wolde he, dat se beyde solden in der etersten droevicheit blyven^{4*} in tijt. Daer-10 mede werkede he unse salicheit ut syn mynlicheit in ewic-heit. O edele sele, dit sy dyn wynrute, de du salst bidden ut dyns brudegoms unde dyner unde syner moeder hof unde planten se in dynen wynhof int beghynne by den inganghe, dattu daer afpluckest in den mund dyns denc-15 kens unde danckens. Daermede werdestu ghesterket teghen quade lucht. Waerlike desse wynrute is^{5*} crach-tich unde ghesond teghen alle fenyn, teghen alle pestilencie unde unghesundheit, de dy^{6*} mach overkomen van bosen gheesten, van quadren menschen, van dyns selves synlike 20 krancheit overmits dyns vleyssches bereytheit int quade. Daer umme soll desse wynrute dy ter hant staen in dynen hoff, du gaest in of ut, avendes unde morghens, altijt salstu daer afplucken unde smaken. Dan is dyn ghemynnede dy een bundeken der myrren, tusschen dynen borsten wo-25 nende, als in den boeke der leeften staet.¹ Dan offerstu een unbevlecket lam up dat altaer dyns herten, int vuer dyner leeften, avendes unde morghens, elkes daghes, als den kynderen van israhel was gheboden in der oelden ee utwendeliken, unde wort vullenbracht in der nyen ee ghee-30 steliken van allen kynderen der graciën overmits eer herte-lic dencken unde dancken, dat

^{1*} gewesen hadde ^{2*} — aller ^{3*} gemynnet ^{4*} beide in
der etersten noet al drovich solden blijven

^{5*} † seer ^{6*} — dy

¹ Cant. 1, 12.

unse verloser anden cruce sterff bitterliken in tijt, dat se daermede solde leven salichliken, eweliken. In der bybelen staet,¹ dat all israhel was vergadert in sylo. Dat vernemen eer vyanden unde quemen myt stercken volke, um se te
 5 slane unde te dodene. Do nam samuel een schone, un-bevlecket lam unde offerde dat alheel gode int vuer myt all syn lijff, lede, hovet, voete, haer unde^{1*} in gheweyde. Daermede woert israhel ghesterket unde all eer vyanden ghekrenket, gheslaghen unde veryaghet, unsalich in tijt
 10 unde in ewicheit. O ynnighe sele, aldus machstu alle dynen vyanden te sterck werden unde all dyn krancheit ghenesen, overmits dyns heren sterven mynliken overdenckende in vuricheit dyns herten. Och kundestu in dynen hof oick hebben de lylye^{2*} der reynicheit unde yo de rose^{3*} der
 15 mynlicheit, dan were dynen wyngaerden over al behachlick, ghenoechlic, salich gode, den menschen unde dy selven in tijt unde in ewicheit. Paulus secht:² vulheit der ee is^{4*} leefte.

IXL. Kap.

20 Woe wy in unsen wyngaerden sullen planten dat edele blomeken, dat^{5*} yo langher yo lever³ ghenoemet is.

Ten lesten salstu planten in dynen wyngaerden, o ynnighe sele,^{6*} dat kostel schone bloemeken, dat ghenoemet is yo langher, yo lever, unde^{7*} dat sal uns beteykenen
 25 entlike vulherdicheit, sunder welke all dyne krude, bloemen unde vrucht unde wynstoc verloren syn. Natuerlike yo langher, yo lever is een schone bloeme, up enen struncke staende, mer seer manichvoldich in synen bloemen, wonderlike schone, krues, rond als een krull of als een vuest.
 30 Jo men dat bloemeken langher ansyet, yo daer meer ghenoechlicher schoenheit in ghevonden wort, unde daer umme ist oick ghenoemet

^{1*} — unde ^{2*} lilien ^{3*} rosen ^{4*} † de ^{5*} B. — dat
^{6*} o ynnige zeile, in dynen wynhoff ^{7*} — unde

¹ Jos. 18, 1. ² Rom. 13, 10.

³ Levkoje (?) cf. Sartori, Westf. Volkskunde, S. 29.